

Runopolku - kirjallinen ympäristöaideteos

Kesällä 2004 avattiin Tampereen Keskustorin pohjoispäähän Frenckelin aukion kiveykselle Runopolku. Se on Pirkkalaiskirjailijat ry:n jäsenten kirjoittama ketjuruno, joka on hakattu kivilaattoihin. Lisätietoa: www.pirkkalaiskirjailijat.net

Kari Aronpuro

Mitä mietit valoissa ystävä?
Näetkö ihmeelliset pilvet?

Näin vierivät kivet
sammalten alta.

Mirkka Rekola

Kuinka monta paria
kenkiä menee
    auringon ympäri
kuusta kuuhun,
mikä loputon matka.
Vain kenkäraja,
ja kuljet yli.

Jussi Rusko

Pakkasyön tähdet
harvempina kuin tämän pienen
kaupungin katuvalot.
Tilaa on paljon.
Enkä ymmärrä elämää
alkuunkaan.

Olen outo sattuma.
Juuri oikea mies

tässä.

Arto Seppälä

Amurin suunnasta tulevat
ihanat naiset kaupungille
    helmahelmet
tietokoneittensa ääreen
    Laivurintalon katolla
yksinäinen kalalokki
tarkkailee maanpiiriä
horisonttiin ja yli
    Tarjanne töräyttää
viestinsä sadan vuoden takaa
rikkoo rantatien äänivallin.
    Tietokoneitten
    näppäimillä
sanat soljuvat sukkulana
    langaton puuvilla
    haastaa huomisen

Jaana Paju

Ihmisiä telineillä, juhannus
tanssit, tuntematon sotilas, oi
murheen ja laulujen maa.

Nouse ylös, korkeammalle!
Toreilla ja torneissa karaistut,
rajaportilla riisut ja kirkastut.

Sinussakin, haavoittunut enkeli
etsii suojaa - mummon kammarissa
avoimet ovet, tuus ny!

Aina meitä autetaan, tuupataan
ja tuupitaan, rotvallin reunalle,
ja takaisin!

Ystävä, tähti ja tähkää
ole valmis, sinua tarvitaan
sodassa ja rakkaudessa.

Virran molemmin puolin
hän odottaa sinua.

Markku Toivonen

Kun he ensi kerran tapaavat,
he puhuvat toisilleen totta.
Sitten, vähä vähältä
pelokkaammin, he alkavat
kertoa totuuksia:
näin he varjelevat toisiaan
totuudelta, jota he kaihtavat
ja joka siksi saartaa heidät.

Valkoisista valheista
tulee yhä harmaampia,
elämä menettää makunsa,
tumma haalistuu mustaksi.
Ja lopulta, vaikka mikään
ei lopu, tai ehkä juuri siksi,
kaikki on lopussa.

Niina Hakalahti

On armoakin.

Maitohampaiden jälkeen
vielä toinen mahdollisuus.

Tuija Välipakka

Mies haluaa metsän. Ei mitään
puistikkoa, jonka päästä päähän
ääni kantaa. Aarniometsän tai
umpiryteikön, niin petollisen
suon, että sen silmäkkeeseen
uppoavat mies ja hevonen.
Metsän mies haluaa.

Susia täynnä ja
saappaankokoisia kärpässieniä.
Naisen, jonka suu on suljettu
vetoketju, takapuoli
kuusikaistainen. Sitten se
sanoo, että onni on onkijoita
varten, eikä vuoteen sano
muuta. Melskaa metsässään,
ei ole otso eikä mesikämmen
vaan karhu.
Vain kerran elämässä pääsee
mieheltä itku:
kun koira kuolee ja vaimo nai
viuhkaperhostutkijan.

Torsti Lehtinen

Voi käydä niinkin,
että laivat jättävät
uppoavan rotan.

Näin läheltä variksen.
En ollut uskoa silmiäni.

Väitin, että ihminen on
ainoa huumorintajuinen eläin.
Koirani kuuli, mitä sanoin,
ja nauroi minulle päin naamaa.

Risto Ahti

Lammas syö ruohoa.
Susi syö lampaan.
Lampaasta ei tule sutta,
sudesta ei lammasta,
ihmisestä tulee molemmat,
tai kumpi tahansa.

Turhaan saarnaat lampaalle,
se pysyy lampaana,
turhaan pieksät suuta sudelle,
se pysyy sutena.

Tätä olen miettinyt
neljäkymmentätuhatta vuotta,
miten ajatusten,
tunteiden ja iskujen sateessa
sudet pysyvät susina,
lampaat lampaina,

ja sitä, miten ihmisestä aina,
milloin tahansa,
tulee kuka tahansa.

Arto Lappi

Ajatukset kuin
tuulenpesiä, jotka
oravan lailla
hyppivät latvasta toiseen
maata koskettamatta.

Mukava nähdä
toukan syövän itsensä
lehden läpi,
etanan ylittävän
linnun nokassa polun.

Juhani Ahvenjärvi

Hylätty rautatieseisake,
ääriviivat hiljaisuutta,

pihlajissa, nuokkuissa,
hihittävät tilhet,

rajat juuri siinä missä
korva pinnistää

Niina Hakalahti

Käännän sammalta,
nostelen kiviä,
juuret nukkuvat kalpeina.
Termospullossa linnunlaulua,
leivän päällä pihkaa.

Taskussa
sokeripalojen seassa
yksinäisyys tuntuu lempeältä

jätän siitä muruja
kiven ja sammalen alle,
vastalahjaksi,
valkeiden juurten seuraksi.

Juha Siro

Kun sanon sinä
    ilo syntyy yhdestä sanasta,
heti kun muistan hänet
meistä kasvaa
kokonainen maailma
jossa kaikki on mahdollista.
    Sinä tiedät miten ystävät
ovat elämän edellytys
ja sanat siteitä ihmisten välillä.
    Jos rakkautta on,
älä odota.

Panu Tuomi

Ja niin, Arkhimedes,
ääretön syntyy
kahden nollan
    kohtaamisesta;

kuin kuulisi
yhtä aikaa
jätelöauton ja
ambulanssin äänen

ja tietäisi
että sydän on
se piste jossa
maailma vivutaan sijoiltaan.

Timo Malmi

Tulevaisuus on tässä.
Kivet karttana
kumpaankin suuntaan.

Sinua pidellään kiinni
taivaasta. On miljoona
mahdollisuutta seisoa
omilla jaloillaan.
Et sinä tänne jää.

Minä lämmitän sinua,
pidän posket punaisina,
kädet käsissäsi,
jalat jalkojen välissä.
kunnes aamulla aukeavat
lumiset lakanat,
kesä kaikkialla
taivaasta maahan ja
toisinpäin.

Kosketa minua nyt
niinkuin kosketetaan.
Suutele heti
kaikkien nähden.

Kari Aronpuro

O, sarastuksen prinssi!

Minä seison Metson tolpalla
valppaana kuin Jashin
Lev, Musta hämähäkki.

O, Tove!

Minä näen: Ovat vaihtaneet
isäsi Eliaksen
Muumipappaan.

Minä sytytän
pikkuisen sikarin.

Allting som är trevligt är
bra för magen!

Jouni Numminen

Työkalupakissa
sikin sokin:
Sielua suoraa ja väärää
höyläämätöntä
Jumalaa monen mittaista
Henkeä
kovapalaterällä ja ilman
Rakkautta
miljoonalaatikollinen
Synti
palkkana puhtaana käteen
Armo
kuin vasara
mustana nimettömänkynsi,
mustana Yö

Mutta tiedä, juppikansa!
Nyt on arki, ei viikonloppu:
Naista ei, ei viiniä
pirukaan löydä.

Seppo Järvinen

Meidät haastatellaan,
mapitetaan, tilastoidaan,
arkistoidaan, polttohaudataan -
elävältä.
Se ei tunnu ollenkaan pahalta.
Olemmehan tässä kaikessa mukana.
Ovella portsari katsoo pitkään,
tunteakseen.
Koemme onnen haparoivan hetken.

Kullervo Järvinen

Suo
ja tie
ja loputtomiin
pitkospuita
mustalla asfaltilla.

Olet maailmalla.

Suo,
ihminen,
ihmeitä itsellesi ja
yritä yli tästä,

Elämästä

Väinö Kirstinä

Lähtee lentoon
kevään ensi perhonen,
se lepattaa hetken.

*

Lepatus jää
kestävään kiveen.